

faaet det, men jeg kan dog ikke lade denne Sag gaa til Afstemning uden at sige et Par Ord. Den højtærede Minister bemærkede, at Kreditforeninger, der ikke have saa store Pengemasser at raade over som Sorø Akademi, lønnede deres Embedsmænd højere. Jeg kender kun en enkelt af disse Foreninger paa dette Omraade, og den lønner ikke saa højt, men det skal jeg ikke dvæle ved. Derimod skal jeg omtale en Bemærkning af den højtærede Minister, som jeg synes, jeg kan tage til Indtægt for Mindretallets Forslag, nemlig, at, naar det kommer til Stykket, ere de ikke saa urimelige. En Række Ændringsforslag, der væsentlig faldt sammen med vore, har været stillet i Udvalget af andre Medlemmer, men de ere paa en egen Maade ikke komne til Behandling i Udvalget. Jeg havde ikke set dem, da jeg paa mine Medforslagsstillers og egne Vegne stillede de foreliggende Mindretalsforslag, men havde jeg set dem, kunde jeg fuldt ud have tiltraadt dem. Disse Ændringer vare endog saa paa enkelte Punkter, navnlig ved Slutningslønnen, lavere end de, vi havde opstillet. Det bestyrker mig saa meget mere i, at vore Ændringsforslag ere fuldt ud forsvarlige. Jeg forstaaer saa godt, at den højtærede Minister holder paa sine Forslag, naar han kan faa Flertallet med dertil, men jeg er ikke bleven overbevist om, at de i og for sig ere rigtige, og jeg forstaaer ikke rettere, end at, naar Ministeren har faaet Flertallet med sig, saa er det væsentlig for Ministerens Skyld, at man har bøjet sig saa langt frem; ellers vilde man være bleven staaende ved noget mindre. Jeg kunde forstaa, at man gjorde det, naar man derved styrkede Ministeriets Stilling, saa vilde jeg ogsaa have været med dertil, men det styrker hverken Folketingets eller Ministeriets Stilling at gaa saa højt op, som der her er foreslaaet. Jeg er meget bange for, at det modsatte vil blive Tilfældet. Jeg kan tillige ikke undlade at gøre opmærksom paa den Forskel, der bliver i Opfattelsen, naar man er Flertal, og naar man er Mindretal. I 1890—91 var der Tale om det statistiske Bureau, og der blev da af et Flertal her i Salen, hvortil jeg hørte, stillet Forslag om en Organisation deraf og om nogle flere Embedsmænd, end der var. Det blev meget stærkt bekæmpet den Gang, og i Betænkningen, der var underskrevet f. Eks. af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Ovesen), der nu er med til de højere Lønninger, blev Loven kaldt for en ren og skær Lønningslov, der i en ukendt

Grad forøgede de ved Institutionen ansatte Embedsmænd. Denne Betænkning, som da var tiltraadt, blev ikke afgiven, men blev henlagt, fordi man ønskede, at der, inden Forslaget traadte i Kraft, skulde ske Forandringer af Personalet i statistisk Bureau. Det skete først senere, da det ærede Medlems Parti var blevet Flertal, og det vedtog saa i 1895—96 ganske den samme Lov og gav ikke blot de samme Embedsmænd, men ogsaa een til. Jeg bebrejder dem ikke dette, jeg var selv med dertil, men jeg bebrejder dem den stærkt forandrede Stilling, man indtager, naar man staaer som Flertal, imod, naar man staaer som Mindretal, og det forekommer mig, at noget lignende viser sig her. Den ærede Minister bemærkede, at vi have haft denne Lov for adskillige Gange, jeg ved ikke, om det er 19 eller 20 Aar, men det er et ret rigeligt Antal Aar, at den er bleven behandlet, og naar der ikke er sket noget i al den Tid, og man saa nu med eet Slag gaar saa højt op, saa er jeg bleven betænkelig, saa meget mere som jeg anser de Lønninger, vi have foreslaaet, for rimelige og rigtige. Jeg nægter ikke, at jeg ved Siden af nærer nogen Frygt for, at der kan blive mere Sandhed, end jeg ønsker der skal være, i, hvad der er blevet udtalt af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), at Højres døde Forslag vaagne op i fornyet Skikkelse efter Systemskiftet. Det ønsker jeg ikke, men er der noget, jeg ønsker stærkt og varmt, saa er det, at Systemskiftet maa blive et virkeligt Systemskifte, og at det maa virke igennem ret lang Tid og blive til Nytte og Velsignelse for Folk og for Land ved de Grundtanker og Grundsetninger, der i en lang Aarrække have været Venstres. Derfor har jeg ikke kunnet fravige disse Forslag, men maa anbefale at stemme for dem, skønt jeg paa Forhaand tror, at de desværre ikke ville blive vedtagne.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*J. C. Christensen*): Jeg fortryder næsten de Par anerkendende Ord, jeg fremkom med over for det ærede Medlem, naar han tager dem til Indtægt paa den Maade, som han gør. Jeg erkendte over for det ærede Medlem, at hans Forslag vare imødekommende, for saa vidt som de vilde forhøje Lønningerne henimod, hvad jeg havde foreslaaet; men jeg har ikke erkendt, at de af mig foreslaaede Lønninger skulde være urimelige. (*Rasmus Nielsen*: Det har jeg heller ikke